

Отже, розглянувши нормативно-правові акти, які регулюють порядок присвоєння первинних та чергових спеціальних звань можемо запропонувати узагальнити деякі питання в одному нормативно-правовому акті для уникнення збільшення відомчих нормативно-правових актів, які будуть в подальшому розглядати окремі проблеми щодо даного питання.

Література:

1. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липн. 2015 р. № 580-VIII / Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2015. - № 40-41. – Ст. 379.
2. Про Дисциплінарний статут Національної поліції України : Закон України від 15 березн. 2018 р. № 2337-VIII / Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2018. - № 29. - Ст. 233.
3. Про затвердження Порядку присвоєння спеціальних звань поліції та позбавлення спеціальних звань : Наказ МВС України від 12 березн. 2016 р. № 177.
4. Про затвердження Переліку посад молодшого та середнього складу поліції і відповідних їм граничних спеціальних звань : наказ Національної поліції України від 04 грудн. 2015 р. № 142.

Лукашенко А. А.,

к.ю.н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

В умовах прийняття Указів Президента України щодо Стратегії Національної безпеки України від 26 травня 2015 року № 287, Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України від 14 березня 2016 року № 92, Закону України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року № 580-VIII, наказу МВС України від 26 листопада 2018 року № 958 «Про затвердження Положення про підрозділи поліції особливого призначення «Корпус оперативно-раптової дії» та інших нормативно-правових актів з метою організації діяльності підрозділів поліції особливого призначення виникають питання

якості бойової та спеціальної підготовки. Разом з тим ряд проблемних питань виникає у процесі їх розв'язання.

По-перше, формування нових компетентностей у поліцейських підрозділів особливого призначення, що пояснюється низкою історичних причин, веде до суттєвих змін у змісті освіти та змісті навчання.

По-друге, підвищення якості підготовки. За останнє п'ятиріччя змінився характер забезпечення публічної безпеки та порядку, розвиток системи колективної безпеки, вплив економічних чинників тощо. Все більше перевага надається набуттю спроможностей щодо швидкого реагування на загрози у військовій сфері, їх ліквідації на ранній стадії виникнення та недопущення переростання в регіональну або глобальну війну. Особливого значення набуває співпраця щодо упередження військових конфліктів, досягнення сумісності для спільних дій по забезпеченню миру і безпеки з відповідною координацією планів розвитку національних збройних сил та більш тісною кооперацією у реалізації проектів створення складних систем озброєння та удосконалення оборонних технологій. Необхідним та відповідальним кроком є формування готовності до службової діяльності, визначення змісту освіти, ефективності використання сучасних методів роботи з персоналом.

По-третє, важливим кроком є визначення методології побудови освітньої програми підготовки фахівця.

По-четверте, виокремлюється проблема неповної відповідності змісту підготовки поліцейських підрозділів поліції особливого призначення щодо сучасного досвіду бойової та оперативної підготовки, миротворчих місій, локальних конфліктів і війн, недостатньої технологізації та інформатизації освітньої діяльності тощо.

Як свідчить сучасна практика, під час аналізу службово-бойової діяльності значна увага приділяється якості професійної підготовки і насамперед у підрозділах спеціального призначення Національної поліції України для проведення спеціальних поліцейських операцій (штурмові підрозділи) з акцентом на високий рівень володіння спеціальними тактичними навичками, вміння впевнено діяти в екстремальних умовах.

По-п'яте, виникла потреба у зміні організації освітнього процесу щодо професійного післядипломного навчання та його забезпечення відповідно до потреб практики, використовуючи сучасні наукові здобутки, вітчизняний та зарубіжний досвід.

По-шосте, визначення оптимальних або базових критеріїв безперервної освіти для розвитку в Україні підрозділів поліції особливого призначення. Більшість науковців вважає базовими критеріями охоплення освітою життя поліцейського протягом усієї служби; спадкоємність між окремими етапами і рівнями освіти поліцейського; зв'язок загальної, політехнічної та професійної освіти; інноваційні підходи щодо змісту, засобів, методик, технологій та часу навчання; наявність механізму стимулювання поліцейського до навчання та інші. Щодо оптимальних критеріїв – визначити їх вбачається досить складно, що потребує додаткових окремих досліджень та відповідного часу їх експериментальної перевірки.

По-сьоме, однією з проблем практики підрозділів поліції особливого призначення є потреба у виконанні службово-бойових завдань жінками-поліцейськими, навіть у складі снайперських груп, проведення водолазних робіт за умов свідоцтва про присвоєння робітничої кваліфікації водолаза певного класу, відповідної групи спеціалізації водолазних робіт (поліцейський-водолаз).

Охарактеризовані основні проблемні питання формування професійної компетентності підрозділів поліції особливого призначення об'єднуються в окремі дві групи.

До першої групи відносимо загально-дидактичні компетентності (методологічні засади створення освітньої програми, розробка стандартів освіти та зміна організації освітнього процесу на всіх його рівнях та етапах у закладах вищої освіти).

До другої групи відносимо професійно-орієнтовані компетентності (виявлення чинників, які впливають на виконання службово-бойових завдань, професійної компетентності, умов її формування, потреби створення жіночих снайперських груп, поліцейських-водолазів).

Матчук С.В.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

**ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПІВ – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК
УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ**